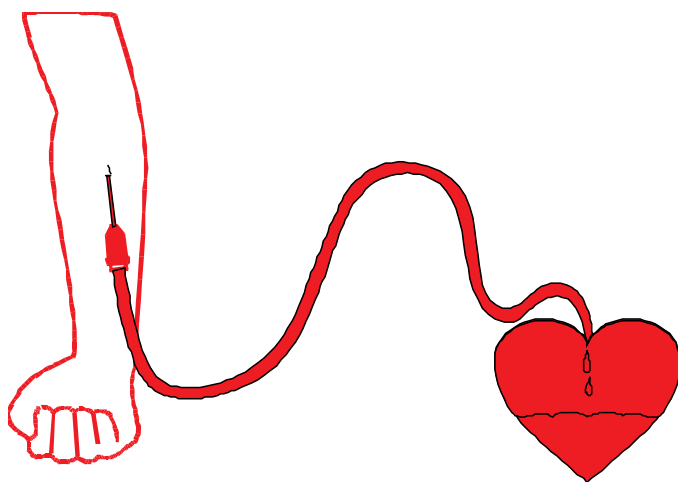

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8ο : ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

- ☞ Το Πιστεύω του αιμοδότη
- ☞ Η ιστορία της αιμοδοσίας
- ☞ Η οργάνωση των υπηρεσιών αιμοδοσίας στην Ελλάδα
- ☞ Διακίνηση αίματος
- ☞ Διάθεση αίματος
- ☞ Ανακεφαλαίωση
- ☞ Ερωτήσεις

Το Πιστεύω του ΑΙΜΟΔΟΤΗ

Αλτρουισμός και αλληλεγγύη προς έναν άνθρωπο

Ιερότερη στιγμή ανθρώπινης προσφοράς και αγάπης

Μεγαλειώδης εκπλήρωση κοινωνικού καθήκοντος

Οπροσφέρων με το αίμα του τη ζωή σε πάσχοντα

Δύναμη ψυχικής αρετής και ανωτερότητα

Οδηγός για αξιοθαύμαστες κοινωφελείς πράξεις

Τιμητικός κοινωνικός τίτλος ενός ανθρώπου

Ηευγενέστερη και πολυτιμότερη ανθρώπινη προσφορά

Σαφής και σεμνή ένδειξη φιλαλληλίας και αλτρουισμού

8. ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

8. 1 Η ιστορία της αιμοδοσίας

Το αίμα αποτελεί το σπουδαιότερο βιολογικό υγρό του οργανισμού, έχει σημαντικές ιδιότητες και γι' αυτό χαρακτηρίζεται ως θαυμαστός “ποταμός ζωής”.

Η Αιμοδοσία ως όρος προέρχεται από τις λέξεις “δίνω” και “αίμα”. Είναι ένας ιδιαίτερος κλάδος της Αιματολογίας, που ασχολείται με τη λήψη αίματος από υγιή άτομα, τον έλεγχο και την επεξεργασία του, και τέλος τη μετάγγισή του σε άτομα που το έχουν ανάγκη.

Η ιστορία της αιμοδοσίας αρχίζει με τη πρώτη μετάγγιση αίματος, που είναι μια διαδικασία τόσο παλιά, όσο και η Ιατρική επιστήμη. Από την αρχαιότητα, το αίμα ήταν για τους ανθρώπους κάτι το μυθικό, με μαγικές και θεραπευτικές ιδιότητες. Η απώλειά του ταυτιζόταν με τον θάνατο, γι' αυτό η θέα του αίματος από τις πληγές προκαλούσε δέος και φόβο.

Αναφορές για τη χρησιμοποίηση αίματος έχουμε στον Όμηρο (Αρχαίοι Έλληνες) καθώς και σε παπύρους των Αιγυπτίων, Λατίνων, Εβραίων και Συρίων.

Η σημασία του αίματος την εποχή αυτή φαίνεται από τις συνήθειες που είχαν, να χορηγούν αίμα ζώου στον άνθρωπο, προκειμένου να του αναπληρώσουν τη ψυχή και τις αρετές που του έλειπαν.

Οι Αρχαίοι Αιγύπτιοι ίσως ήταν οι πρώτοι, που χρησιμοποίησαν λουτρό με αίμα ζώου για θεραπευτικό σκοπό, επειδή θεωρούσαν ότι χαρίζει νεανικό σφρίγος και δύναμη στα ηλικιωμένα άτομα.

Στη Ρωμαϊκή εποχή οι θεατές των μονομαχιών περίμεναν το θάνατο του μονομάχου για να πιουν το αίμα του. Είχαν την άποψη ότι το αίμα διατηρεί την υγεία, τονώνει και παρατείνει τη νεότητα και πίστευαν ότι το αίμα αναδείκνυε τους αθλητές σε πρωταθλητές.

Ως πρώτη μετάγγιση θεωρείται αυτή που έγινε το **1492**, όταν ο Πάπας Ιννοκέντιος ο VIII, που ήταν άρρωστος και υπερήλικας, ήπιε το αίμα τριών νεαρών του περιβάλλοντός του μετά από συμβουλή των γιατρών του. Το αποτέλεσμα ήταν να πεθάνουν μετά από μερικές ημέρες και ο Πάπας και οι τρεις νεαροί που είχαν αφαιμαχθεί.

Στη συνέχεια πολλοί σοβαροί επιστήμονες της εποχής ασχολήθηκαν με την μετάγγιση του αίματος και προέβλεψαν ότι είναι εφικτή. Έτσι, το **1615** ο Andreas Libanius περιέγραψε για πρώτη φορά την τεχνική της μετάγγισης με καθετηριασμό της αρτηρίας.

Το **1628** πρώτος ο Harvey περιέγραψε την κυκλοφορία του αίματος. Μετά από αυτές τις περιγραφές, άρχισαν να γίνονται μεταγγίσεις από ζώα σε άνθρωπο με τραγικά συνήθως αποτελέσματα.

Την πρώτη μετάγγιση από άνθρωπο σε άνθρωπο την πραγματοποίησε ο James Blundell στο τέλος του 18ου αιώνα, με σκοπό την θεραπεία των ασθενών και όχι για την μετάδοση αρετών. Η μετάγγιση γινόταν κατ' ευθείαν από τον δότη στο

δέκτη με αναστόμωση της αρτηρίας με τη φλέβα. Όμως και τότε τα αποτελέσματα ήταν πολλές φορές τραγικά λόγω θανατηφόρων συμβαμάτων, κάτι που οδήγησε στη διακοπή των μεταγγίσεων για αρκετά χρόνια.

Κατά τον 19ο αιώνα επιχειρείται ξανά η μετάγγιση, αλλά με συλλογή του αίματος καταρχήν σε δοχεία και με ένεσή του μετά στον ασθενή με σύριγγα.

Σταθμός στην ιστορία της μετάγγισης αποτέλεσε η ανακάλυψη των ομάδων αίματος A, B, O το 1900 από τον Karl Landsteiner και πολύ αργότερα, το 1940, η ανακάλυψη του συστήματος Rhesus από τον ίδιο.

Επόμενος σταθμός στην ιστορία της μετάγγισης ήταν η χρησιμοποίηση αντιπηκτικών ουσιών για τη συντήρηση του αίματος. Πιο συγκεκριμένα, χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά τα κιτρικά άλατα το 1914.

Το 1947 καθιερώθηκε διεθνώς η χρήση του αντιπηκτικού διαλύματος ACD (Acide citrique, Citrate de Soude, Dextrose).

Όλα αυτά ήταν σπουδαίες ανακαλύψεις, που βοήθησαν σημαντικά στην ιστορία της αιμοδοσίας, διότι περιορίστηκαν τα συμβάματα (ατυχήματα) από τη χορήγηση ασύμβατου αίματος, δηλαδή αίματος διαφορετικής ομάδας από αυτήν του δέκτη.

Στην Ελλάδα η **πρώτη μετάγγιση** έγινε το 1916, στην Πολυκλινική Αθηνών, από τον καθηγητή Σπύρο Οικονόμου, ο οποίος πήρε αίμα από το βοηθό του Μιχάλη Πατρικάλη και το μετέγγισε σε ασθενή.

Μέχρι το 1938 αναφέρθηκαν 1935 μεταγγίσεις, που έγιναν με άμεσο ή έμμεσο τρόπο χωρίς συντήρηση του αίματος. Στην άμεση μέθοδο ο αιμοδότης ήταν δίπλα στον ασθενή-δέκτη και με τη βοήθεια μιας συσκευής μεταγγιζόταν αμέσως το αίμα (Εικ. 8.1). Στην έμμεση μέθοδο το αίμα συλλεγόταν σε δοχεία και μεταγγιζόταν με σύριγγες στο δέκτη.

Εικόνα 8.1

Μετάγγιση αίματος με την άμεση μέθοδο

Η πρώτη μετάγγιση συντηρημένου αίματος στην Ελλάδα έγινε το 1939, στο Λαϊκό Νοσοκομείο, από το **Μικέ Παϊδούση**, παρουσία του καθηγητή Χειρουργικής Γερασίμου Μακρή.

Ο Μικέ Παϊδούσης ήταν ο πρώτος Διευθυντής της πρώτης Οργάνωσης Αιμοδοσίας του Ελλη-

νικού Ερυθρού Σταυρού, που οργάνωσε ο **Μαθιός Μακκάς** το 1935. Με την ίδρυση αυτής της Οργάνωσης προσπάθησε ο Μαθιός Μακκάς να λύσει το πρόβλημα εύρεσης αιμοδοτών. Έτσι, τόσο ο Μαθιός Μακκάς, όσο και ο Μικές Παϊδούσης θεωρούνται οι πρωτεργάτες της ποιοτικής αναβάθμισης της αιμοδοσίας στη χώρα μας.

Η Αιμοδοσία του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, αφού προσέφερε συντηρημένο πια αίμα σώζοντας πολλούς τραυματίες και ασθενείς.

Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, πρόβαλε η ανάγκη εκσυγχρονισμού και αναδιοργάνωσης της Αιμοδοσίας και αυτό τονίστηκε ιδιαιτέρως από τον καθηγητή Αρκ. Γούττα το 1951. Έτσι, το 1952 δημιουργήθηκε στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας η **Εθνική Υπηρεσία Αιμοδοσίας** και στη συνέχεια ιδρύθηκαν τα τέσσερα Περιφερειακά Κέντρα Αιμοδοσίας, στα νοσοκομεία Ιπποκράτειο Αθηνών, Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών, "Δάμων Βασιλείου" στη Νίκαια και στη Θεσσαλονίκη.

Αργότερα, το 1958 ιδρύθηκαν και οι πρώτοι Σταθμοί Αιμοδοσίας σε διάφορα άλλα κρατικά νοσοκομεία.

Το έργο της αιμοδοσίας βελτιώθηκε σημαντικά από τον ιατρό **Ηλία Πολίτη**, ο οποίος την αναβάθμισε ποιοτικά και την έκανε ισάξια με τις αιμοδοσίες άλλων κρατών. Ο ίδιος ίδρυσε το Τμήμα Παραγώγων Αίματος, στο Κέντρο Αιμοδοσίας του Νοσοκομείου "Δάμων Βασιλείου". Η πολιτεία τιμώντας αυτήν την προσφορά του καθιέρωσε την **8 Απριλίου**, ημέρα θανάτου του, και την επομένη, **9 Απριλίου**, ως ημέρες **εθελοντικής αιμοδοσίας**.

Είναι χρέος λοιπόν όλων μας να προσφέρουμε αίμα, τουλάχιστον αυτές τις ημέρες, ως ένδειξη ευγνωμοσύνης στον αείμνηστο αυτόν επιστήμονα.

8.2. Η οργάνωση των υπηρεσιών αιμοδοσίας στην Ελλάδα

Η οργάνωση των υπηρεσιών αιμοδοσίας διέπεται διεθνώς από ένα ενιαίο σύστημα στα πλαίσια του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (Π.Ο.Υ.) και του Συμβουλίου της Ευρώπης. Έτσι, η αιμοδοσία είναι ο μόνος ίσως τομέας της Ιατρικής, με ενιαία καθορισμένο νομοθετικά, έργο. Σε κάθε χώρα όμως, ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, ορίζεται η σχετική νομοθεσία που καθορίζει το έργο και τις αρμοδιότητες της.

Στην Ελλάδα, το "Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας", που εδρεύει στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, είναι το κεντρικό όργανο για την οργάνωση των υπηρεσιών αιμοδοσίας.

Οι υπηρεσίες αιμοδοσίας κατατάσσονται στις εξής κατηγορίες :

- ∞ Τα Κέντρα Αιμοδοσίας.
- ∞ Τους Σταθμούς Αιμοδοσίας Α' Τάξης.
- ∞ Τους Σταθμούς Αιμοδοσίας Β' Τάξης.

• Κέντρα Αιμοδοσίας

Τα Κέντρα Αιμοδοσίας καλύπτουν τις ανάγκες μιας ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής ή μεγάλων πληθυσμιακών ομάδων.

Εδρεύουν σε νοσοκομεία, όπως είναι:

- Το Κέντρο Αιμοδοσίας στο “Ιπποκράτειο” Νοσοκομείο Αθηνών
- Το Κέντρο Αιμοδοσίας στο “Λαϊκό” Νοσοκομείο Αθηνών
- Το Κέντρο Αιμοδοσίας στο “ΑΧΕΠΑ” Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης κ.ά.

Η αποστολή των Κέντρων Αιμοδοσίας είναι :

- α) Η λήψη, η συντήρηση, ο εργαστηριακός έλεγχος και η διάθεσή του προς μετάγγιση αίματος.
- β) Η παρασκευή παραγώγων αίματος, πλάσματος και συντήρηση του αίματος σε ψύξη.
- γ) Η διενέργεια μετάγγισης αίματος και των παραγώγων του.
- δ) Η παρασκευή ορών-αντιδραστηρίων για ανοσοαιματολογικές τεχνικές.
- ε) Η μελέτη των συμβαμάτων από μετάγγιση αίματος ή παραγώγων και περιπτώσεων ανοσοποίησης.
- στ) Η πλάσμα-κυτταφαίρεση.
- ζ) Η επιστημονική έρευνα και η τελειοποίηση των τεχνικών.
- η) Η παρακολούθηση ασθενών με χρόνια κληρονομικά αιματολογικά νοσήματα (π.χ. Μεσογειακή αναιμία), με αυτοάνοσα νοσήματα, με διαταραχές της πηκτικότητας (αιμορροφιλία-θρόμβωση κ.λπ.).
- θ) Ο έλεγχος και η επιλογή του κατάλληλου κατά περίπτωση δότη για τη μεταμόσχευση μυελού των οστών.
- ι) Η εκπαίδευση του επιστημονικού, νοσηλευτικού, τεχνικού και βοηθητικού προσωπικού της αιμοδοσίας, και
- κ) Η τήρηση αρχείου εθελοντών αιμοδοτών.

• Σταθμοί αιμοδοσίας

Οι σταθμοί αιμοδοσίας είναι υπηρεσίες μικρότερες από τα μεγάλα Κέντρα Αιμοδοσίας. Διακρίνονται σε Σταθμούς Αιμοδοσίας Α' τάξης και Β' τάξης.

Οι Σταθμοί Αιμοδοσίας Α' τάξης καλύπτουν τις ανάγκες του νοσοκομείου στο οποίο εδρεύουν και άλλες τοπικές ανάγκες.

Ο ρόλους τους είναι :

- α) Η λήψη, η συντήρηση, ο εργαστηριακός έλεγχος και η διάθεση του αίματος.
- β) Η παρασκευή παραγώγων αίματος και πλάσματος υγρού και κατεψυγμένου.
- γ) Η διενέργεια της μετάγγισης αίματος και των παραγώγων του.
- δ) Η μελέτη των συμβαμάτων από τη μετάγγιση.
- ε) Η ανάπτυξη ερευνητικού έργου.
- στ) Η τήρηση αρχείου εθελοντών αιμοδοτών.

Οι Σταθμοί Αιμοδοσίας Β' τάξης καλύπτουν αποκλειστικά τις ανάγκες του νοσοκομείου που στεγάζονται. Ο ρόλος τους είναι η συντήρηση και ο εργαστηριακός έλεγχος του αίματος, που χρειάζονται οι ασθενείς του συγκεκριμένου ιδρύματος.

Τόσο οι Α' τάξης Σταθμοί Αιμοδοσίας, όσο και οι Β' τάξης, απευθύνονται σε Κέντρα Αιμοδοσίας για κάθε επιστημονικό ζήτημα ή έρευνα, ενώ ελέγχονται και εποπτεύονται από αυτά.

• Προσωπικό αιμοδοσίας

Η Αιμοδοσία αποτελεί έναν ξεχωριστό και εξαιρετικά εξειδικευμένο τομέα της Αιματολογίας. Αυτό, σε συνδυασμό με την τεράστια ανάπτυξη της, οδήγησαν στην ανάγκη να απασχολούνται σε αυτήν απόλυτα εξειδικευμένα άτομα. Έτσι το προσωπικό της αιμοδοσίας είναι ειδικοί ιατροί, Αιματολόγοι και Βιοπαθολόγοι (Μικροβιολόγοι), Τεχνολόγοι Ιατρικών Εργαστηρίων, Νοσηλευτές, Επισκέπτριες Υγείας, Κοινωνικοί Λειτουργοί και Τεχνικοί.

Για την διεκπεραίωση της αποστολής της αιμοδοσίας είναι απαραίτητο, εκτός από την εκπαίδευση του προσωπικού, και η συχνή μετεκπαίδευσή του σε ανάλογα θέματα κάθε φορά.

Εκτός από την πρακτική προσφορά, στόχος του προσωπικού της αιμοδοσίας θα πρέπει να είναι η προαγωγή του εθελοντισμού στην αιμοδότηση.

8.3 Διακίνηση αίματος

Η διακίνηση του αίματος στηρίζεται στη σωστή οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών αιμοδοσίας. Για τη σωστή οργάνωση και την αποδοτικότερη διακίνηση υπάρχει συνεχής επικοινωνία και συνεργασία των υπηρεσιών, τόσο μεταξύ τους, όσο και με την Εθνική Υπηρεσία Αιμοδοσίας του Υπουργείου.

Η διακίνηση του αίματος μπορεί να γίνει στα εξής επίπεδα :

- α) **Σε επίπεδο νοσοκομείου.**
- β) **Σε επίπεδο μιας ή περισσότερων περιοχών.**

Στο νοσοκομείο την ευθύνη διακίνησης του αίματος έχει η Νοσοκομειακή Τράπεζα Αίματος (Ν.Τ.Α.). Η υπηρεσία αυτή συντονίζει όλες τις φάσεις της διακίνησης που είναι:

- α) Η συλλογή των μονάδων αίματος, που γίνεται από εθελοντές αιμοδότες, οι οποίοι είναι συχνά συγγενείς ή φίλοι των ασθενών που έχουν ανάγκη για μετάγγιση.
- β) Η επεξεργασία του αίματος που περιλαμβάνει όλες τις απαραίτητες διαγνωστικές εξετάσεις, ο προσδιορισμός της ομάδας κ.ά.
- γ) Η αποθήκευση των μονάδων αίματος.
- δ) Η δέσμευση (κράτηση) των μονάδων αίματος, που είναι κατάλληλες για τον κάθε ασθενή.
- ε) Η παράδοση για μετάγγιση. Αν το αίμα δεν χρησιμοποιηθεί, επιστρέφεται για αποθήκευση πάλι.

Στο επίπεδο μιας ή περισσότερων περιοχών, τη διακίνηση του αίματος τη συντονίζει το Περιφερειακό Κέντρο Αιμοδοσίας. Αυτό είναι υπεύθυνο για την κάλυψη των αναγκών σε αίμα του πληθυσμού που καλύπτει. Έτσι το Κέντρο Αιμοδοσίας αναλαμβάνει τη συλλογή και τη διανομή του αίματος στις Νοσοκομειακές Τράπεζες.

Ο σκοπός των υπηρεσιών αιμοδοσίας πρέπει να είναι η ορθολογική χρήση του αίματος. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αποφεύγονται οι απώλειες μονάδων αίματος είτε επειδή έληξε η προθεσμία χρησιμοποίησής τους είτε επειδή δεν συντηρήθηκαν σωστά κ.λπ.

8.4 Διάθεση αίματος

Η διάθεση του αίματος γίνεται μόνο με δωρεά, αφού η χορήγηση του αίματος με πληρωμή αντιβαίνει στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Έτσι, μοναδική και κύρια πηγή για τη συλλογή αίματος είναι ο εθελοντής αιμοδότης. Οι συγγενείς και οι φίλοι των ασθενών που προσφέρουν αίμα, όταν υπάρχει ανάγκη, δεν λύνουν το πρόβλημα· αντίθετα, δημιουργούν άγχος στους ίδιους και στο προσωπικό της αιμοδοσίας.

Σήμερα, οι ετήσιες ανάγκες αίματος στη χώρα μας είναι 600.000 μονάδες περίπου. Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται να υπάρχουν 300.000-350.000 εθελοντές αιμοδότες, οι οποίοι θα αιμοδοτούν 2-3 φορές το χρόνο και θα βρίσκονται στη διάθεση των υπηρεσιών αιμοδοσίας σε στιγμή ανάγκης.

Είναι βέβαιο, ότι ο κάθε εθελοντής αιμοδότης προσφέροντας μια μονάδα αίματος εκδηλώνει έμπρακτα την αγάπη του προς το συνάνθρωπο και ο ίδιος νοιώθει ηθική ικανοποίηση συμβάλλοντας στη σωτηρία ενός ασθενούς.

Το κράτος θέλοντας να προάγει την εθελοντική αιμοδοσία έχει ορίσει τόσο κίνητρα, όσο και βραβεύσεις των αιμοδοτών. Έτσι ο εθελοντής αιμοδότης δικαιούται:

- α) Αίμα γι' αυτόν και την οικογένειά του σε ώρα ανάγκης.
- β) Δωρεάν αιματολογικές εξετάσεις σε περίπτωση ασθένειας του.

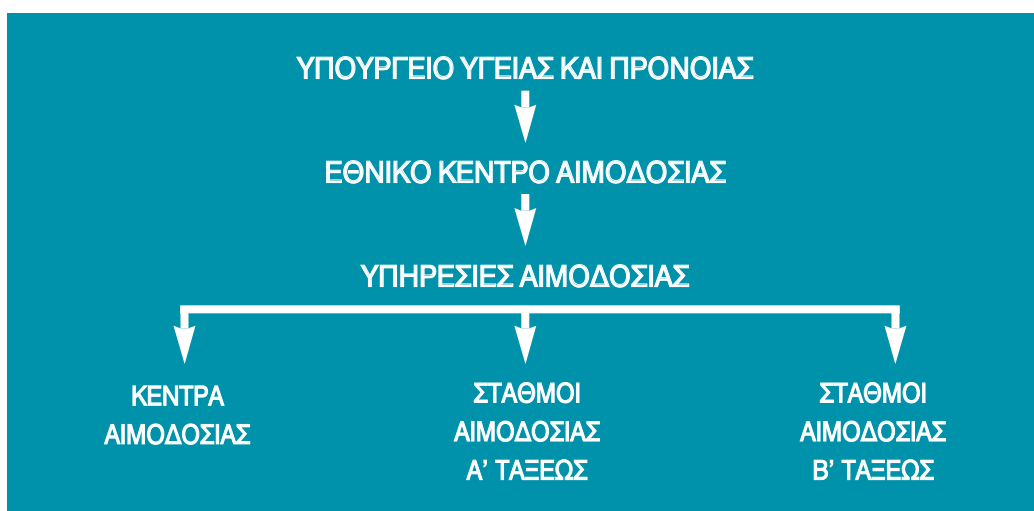
Οι βραβεύσεις περιλαμβάνουν διπλώματα και μετάλλια, μετά από προτάσεις των υπηρεσιών αιμοδοσίας.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

Ο εθελοντισμός είναι μια σπουδαία αρετή. Η εθελοντική αιμοδοσία αποτελεί για τη σύγχρονη κοινωνία μια επιτακτική ανάγκη. Μια ανάγκη που καθορίζεται από το αντικείμενο της, που δεν είναι άλλο από τη συλλογή, τον έλεγχο και τη διάθεση αυτού του θαυμαστού “ποταμού ζωής”, του αίματος.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΕΝΤΡΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

- ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΙΑΣ ΕΥΡΥΤΕΡΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ή ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
- ΕΔΡΕΥΟΥΝ ΣΕ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

ΣΤΑΘΜΟΙ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ Α΄ ΤΑΞΕΩΣ

- ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

ΣΤΑΘΜΟΙ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ Β΄ ΤΑΞΕΩΣ

- ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΟΥ ΣΤΕΓΑΖΟΝΤΑΙ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΕΝΤΡΩΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

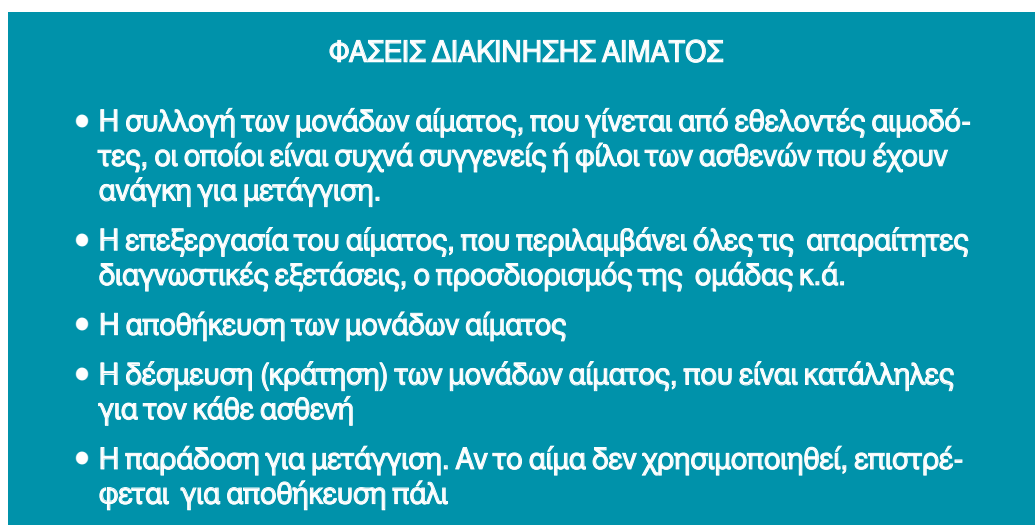
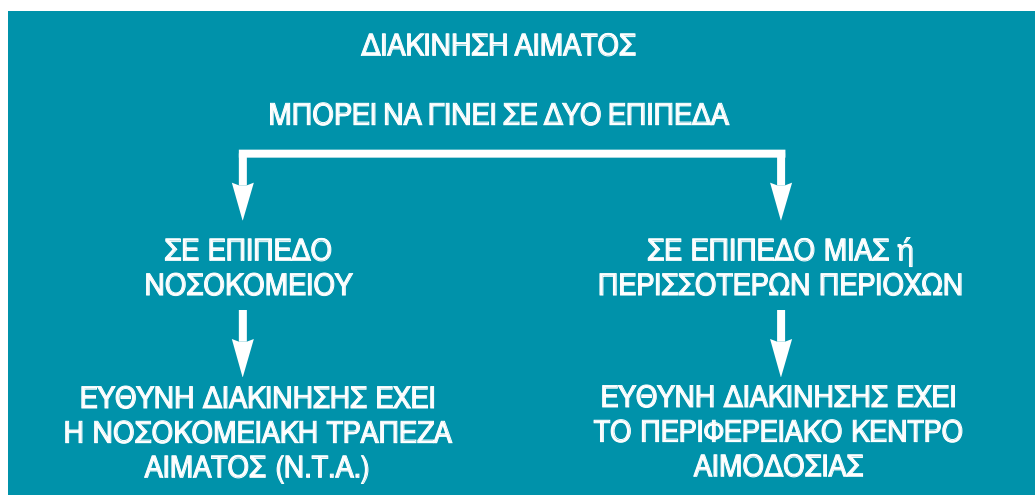
- η λήψη, η συντήρηση, ο εργαστηριακός έλεγχος και η διάθεση του προς μετάγγιση αίματος
- η παρασκευή παραγώγων αίματος, πλάσματος και συντήρηση του αίματος σε ψύξη
- η διενέργεια μετάγγισης αίματος και των παραγώγων του
- η παρασκευή ορών-αντιδραστηρίων για ανοσοαιματολογικές τεχνικές
- η μελέτη των συμβαμάτων από μετάγγιση αίματος ή παραγώγων και περιπτώσεων ανοσοποίησης
- η πλάσμα-κυτταφαίρεση
- η επιστημονική έρευνα και η τελειοποίηση των τεχνικών
- η παρακολούθηση ασθενών με χρόνια κληρονομικά αιματολογικά νοσήματα (π.χ. Μεσογειακή αναιμία), με αυτοάνοσα νοσήματα, με διαταραχές της πήκτικότητας (αιμορροφιλία-θρόμβωση κ.λπ.).
- ο έλεγχος και η επιλογή του κατάλληλου κατά περίπτωση δότη για τη μεταμόσχευση μυελού των οστών
- η εκπαίδευση του επιστημονικού, νοσηλευτικού, τεχνικού και βοηθητικού προσωπικού της αιμοδοσίας, και
- η τήρηση αρχείου εθελοντών αιμοδοτών

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ Α' ΤΑΞΕΩΣ

- η λήψη, η συντήρηση, ο εργαστηριακός έλεγχος και η διάθεση του αίματος
- η παρασκευή παραγώγων αίματος και πλάσματος υγρού και κατεψυγμένου
- η διενέργεια της μετάγγισης αίματος και των παραγώγων του
- η μελέτη των συμβαμάτων από τη μετάγγιση
- η ανάπτυξη ερευνητικού έργου
- η τήρηση αρχείου εθελοντών αιμοδοτών

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ

- Η ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ Ο ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΑΙΜΑΤΟΣ, ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Σε ποιες κατηγορίες κατατάσσονται οι υπηρεσίες αιμοδοσίας στην Ελλάδα.
2. Ποια είναι η αποστολή των Κέντρων Αιμοδοσίας.
3. Ποια είναι η αποστολή των Σταθμών Αιμοδοσίας Α' τάξεως.
4. Ποια είναι η αποστολή των Σταθμών Αιμοδοσίας Β' τάξεως.
5. Τι εξυπηρετεί η Νοσοκομειακή Τράπεζα Αίματος.
6. Τι εξυπηρετεί το Περιφερειακό Κέντρο Αιμοδοσίας.
7. Ποιες είναι οι "αμοιβές" του εθελοντή αιμοδότη από πλευράς της Πολιτείας.